

Дело C-632/22**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

10 октомври 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

7 октомври 2022 г.

Жалбоподател:

AB Volvo

Ответник:

Transsaqui S. L.

Предмет на главното производство

Преразглеждане на съдебно решение — „Измамни действия“ — Картел за камиони — Иск за обезщетение за вреди за нарушения на правото в областта на конкуренцията — Ответник със седалище в друга държава членка — Връчване на съдебни съобщения, извършено на адреса по седалището на дъщерно дружество на ответника, установено в държавата членка на ищеца — Едно-единствено предприятие

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване за тълкуване — Член 267 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз, членове 47 и 53 — Право на ефективни правни средства за защита — Член 101 ДФЕС

Преюдициалните въпроси

1.- При описаните в акта за преюдициално запитване обстоятелства по дело, свързано с картела за камиони, следва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, във връзка с член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че връчването на съдебни съобщения на дружество майка, срещу което е предявен иск за обезщетение за вреди, причинени от антиконкурентна практика, се счита за редовно, когато това връчване е извършено (или е направен опит да бъде извършено) на адреса по седалището на дъщерното дружество, установено в държавата, в която е образувано съдебното производство, а дружеството майка, установено в друга държава членка, не се явява по делото и производството е проведено в негово отсъствие?

2.- При утвърдителен отговор на предходния въпрос, съвместимо ли е подобно тълкуване на член 47 от Хартата с член 57 от Хартата, с оглед на практиката на испанския Конституционен съд относно връчването на съдебни съобщения на дружества майки, установени в друга държава членка по дела, свързани с картела за камиони?

Съдебна практика и разпоредби от правото на Съюза, на които се прави позоваване

Харта на основните права на Европейския съюз

Член 47: „Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Всеки има възможността да бъде съветван, защитаван и представляван“.

Член 52, параграф 3: „Доколкото настоящата Харта съдържа права, съответстващи на права, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, техният смисъл и обхват са същите като дадените им в посочената Конвенция. Тази разпоредба не пречи правото на Съюза да предоставя по-широка защита“.

Договор за функционирането на Европейския съюз. Член 101.

Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията. Член 17, параграф 1.

Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета.

Член 5. Превод на документите

„Заявителят се уведомява от предаващия орган, до който той отправя документа с цел неговото предаване, че адресатът може да откаже да го приеме, ако той не е на един от езиците, предвидени в член 8.

Заявителят поема всички разходи по превода преди предаването на документа, без това да засяга евентуални последващи решения на съда или на компетентния орган относно присъждането на такива разходи“.

Регламент (ЕС) 2020/1784 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2020 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“). Член 9.

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела. Член 45, параграф 1, буква б).

Решение на Съда от 6 октомври 2021 г., дело C-882/19, EU:C:2021:800, т. 33 — 37, 39, 41, 43, 51 и 52.

Решение на Съда от 2 март 2017 г., дело -354/15, EU:C:2017:157, т. 72.

Решение на Съда от 16 септември 2015 г., дело C-519/13, EU:C:2015:603, т. 24, 30 — 33 и 43.

Решение на Съда от 8 май 2008 г., C-14/07, EU:C:2008:264, т. 64, 76 и 78.

Решение на Съда от 26 февруари 2013 г., дело C-399/11, EU:C:2013:107, т. 55 и сл.

Европейски съд по правата на човека, решения от 19 март 1997 г., Hornsby c/y Гърция (CE:ECHR:1997:0319JUD001835791), т. 40 и 41; и от 26 февруари 2002 г., Del Sol c/y Франция (CE:ECHR:2002:0226JUD004680099), т. 21.

Съдебна практика и разпоредби от националното право, на които се прави позоваване

Конституция на Испания

Член 24

„1. Всеки има право на ефективна защита от съдиите и съдилищата при упражняване на правата и законните си интереси, като в никакъв случай не може да бъде лишен от защита.

2. Освен това всеки има право на предварително създаден със закон редовен съд, на защита и на достъп до адвокат, да бъде уведомен за повдигнатото срещу него обвинение, на публичен съдебен процес без необосновано забавяне и с всички гаранции, да използва релевантните за своята защита доказателства, да не прави самоуличаващи изявления, да не се признава за виновен и да се ползва от презумпцията за невинност“.

Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (Закон 1/2000 за гражданското съдопроизводство) от 7 януари 2000 г.

Член 155: „Първоначално връчване на съобщения на страните или връчване на страни, които не се представляват от процесуален представител. Местоживеене.

„1. Когато страните не се представляват от процесуален представител или призоваването или връчването на съобщения се извършва за първи път, връчването се извършва чрез изпращане на адреса по местоживеене на страните в производството.

[...]

3. За целите на връчването на съобщения за адрес по местоживеене може да бъде посочен адресът, записан в съответния общински регистър на населението или официално вписаният за други цели адрес, а в случаите на предприятия и други образувания или на лица, които упражняват професия, за която е предвидено задължително членуване в професионална организация — адресът, вписан в официален регистър или съдържащ се в публикации на професионални организации. За адрес по местоживеене за посочените цели може да бъде прието и мястото на осъществяване на професионална или трудова дейност, когато същото не е с временен характер.

[...]

При предявяване на иск срещу юридическо лице, може също така да бъде посочен адресът по местоживеене на всяко лице, вписано като управител, директор или прокуриснт на търговското дружество, или на председател, член или представляващ ръководния орган на организация, вписана в официален регистър; член 510, параграф 1, точка 4 и член 394, параграф 2“.

Член 510, параграф 1, точка 4:

„Преразглеждане на влязло в сила решение може да бъде поискано, когато:

4. Решението е постановено неправомерно в резултат на корупция, насилие или измамни действия“.

Ley 15/2007 de Defensa de la Competencia ((Закон 15/2007 за защита на конкуренцията) от 3 юли 2007 г.). Членове 71 и 72. Тези разпоредби транспонират, най-общо, членове 2 и 3 от Директива 2014/104, относно отговорността за нарушения на правото в областта на конкуренцията и правото на обезщетение на лицата, претърпели вреди.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 На 12 юли 2018 г. дружество TRANSSAQUI S.L. (наричано по-нататък „TRANSSAQUI“ предявява иск пред Търговски съд № 1 на Валенсия (Испания) срещу шведското дружество AB VOLVO за заплащане на обезщетение за вреди, произтичащи от прилаганите спрямо него завишени цени при закупуването на две превозни средства през 2008 г. в рамките на картела за камиони, установен в производство за нарушение, образувано от Европейската комисия.
- 2 Като правно основание на иска си TRANSSAQUI сочи членове 72 и 76 от испанския Закон за защита на конкуренцията (Закон 15/2007), Решение на Комисията от 19 юли 2016 г. относно производство по член 101 от ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело AT.39824 — Trucks), с което се налагат глоби за нарушения на конкурентното право, наред с другото, на дружеството AB VOLVO, както и Директива 2014/104/ЕС. Претендираното обезщетение е в размер на 24 420,69 EUR, съответстващо на стойността на описаното завишение на цените.
- 3 Независимо, че седалището на AB VOLVO се намира на адрес в Швеция, 405 08 Göteborg, ищецът посочва като адрес на ответника за целите на връчване на съдебните съобщения за предоставяне на отговор на исковата молба седалището на дъщерното му дружество в Испания VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. (Еднолично акционерно дружество), на адрес улица Basauri № 7-9, Мадрид (Испания).
- 4 След обявяване на иска за допустим от Търговски съд Валенсия, с препоръчана поща, на адреса по седалището на VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U на улица Basauri № 7-9, Мадрид, са изпратени копие от исковата молба и приложените към нея документи. Пощенската пратка, обаче, е върната с ръкописна бележка, в която е посочен адресът по седалището на AB VOLVO в Швеция, поради което Търговски съд Валенсия предоставя възможност за изслушване на TRANSSAQUI за излагане на становище в тази връзка. Ищецът посочва, че поведението на VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., изразяващо се в отказ да приеме съдебното съобщение за предоставяне на отговор на исковата молба, предявена срещу AB VOLVO, представлява недобросъвестно действие с цел забавяне на производството, тъй като последното дружество притежава 100 % от капитала на първото, а съгласно

правото в областта на конкуренцията двете представляват едно-единствено предприятие. С разпореждане от 22 май 2019 г. Търговски съд Валенсия разпорежда връчването на съдебните съобщения на ответника AB VOLVO да се извършва на адреса на дъщерното му дружество VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. на основание на принципа за едно-единствено предприятие.

- 5 На 5 септември 2019 г. чрез съответната съдебна администрация в Мадрид е направен опит връчването на съобщението да бъде извършено на посочения адрес, но адвокат, който се представя за „законен представител на VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U.“, отказва да го приеме с твърдението, че връчването трябва да се извърши на адреса по седалището на AB VOLVO в Швеция. При повторния опит от страна на съдебна администрация в Мадрид на 30 октомври 2019 г. връчването на съдебното съобщение е извършено успешно на адреса по седалището на дъщерното дружество в Мадрид, улица Basauri № 7-9, като същото е прието от лице, което се е представило за част от правния екип.
- 6 Тъй като Търговски съд Валенсия приема за редовно връчването на съдебното съобщение, а ответникът AB VOLVO не се явява в определения срок, посочената юрисдикция разпорежда продължаване на производството в негово отсъствие. Направен е опит това разпореждане да бъде връчено на AB VOLVO на адреса по седалището на дъщерното му дружество VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., но последното отново връща съобщението, тъй като адресът не бил правилен. На 26 февруари 2020 г. Търговски съд Валенсия се произнася с решение, с което уважава иска на TRANSSAQUI и осъжда AB VOLVO да плати на ищеца обезщетение в размер на 24 420,69 EUR ведно със законната лихва, както и да плати съдебните разноски.
- 7 Търговски съд Валенсия изпраща съобщение AB VOLVO за посоченото решение с препоръчана поща на адреса по седалището на дъщерното дружество в Мадрид, улица Basauri № 7-9, което е прието от лице, намиращо се на този адрес и което е подписало обратната разписка на 10 март 2020 г. В продължение, след влизане на решението в сила и по искане на TRANSSAQUI, е извършено определяне на размера на съдебните разноски, които включват по-специално, възнагражденията за адвокат и за процесуален представител, както и възнаграждението за експертизата, представена с исковата молба. Съдът изпраща съобщение за определения размер на съдебните разноски на AB VOLVO за представяне на становище на посочения адрес в Мадрид, за което е върната подписана обратна разписка. Приемайки, че ответникът не е оспорил определените съдебни разноски, съдът одобрява същите в размер на 8310,64 EUR и изпраща разпореждането си на AB VOLVO с препоръчана поща на адреса на дъщерното дружество в Мадрид, за което е върната подписана съответната обратна разписка. По молба на TRANSSAQUI, със съдебни разпореждания се пристъпва към принудително изпълнение на решението за плащане на парични суми, насочено към активи на AB VOLVO, които разпореждания са

връчени на адреса по седалището на VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U., на улица Basauri № 7-9 в Мадрид на 17 март 2021 г.

- 8 С писмени становища, изпратени до Търговски съд Валенсия в отговор на всеки опит за връчване, VOLVO GROUP ESPAÑA S. A. U. излага причините, поради което отказва да приеме съдебните съобщения и документи, предназначени за АВ VOLVO, чието седалище се намира в Швеция. По-конкретно, VOLVO GROUP ESPAÑA S. A. U. посочва, на първо място, че макар с АВ VOLVO да са част от една група от дружества, те са отделни правни субекти, като първото от тях няма качеството на управител на второто, нито е оправомощено да получава съдебни съобщения от негово име; на второ място, че съгласно испанското процесуално право, ответникът трябва да бъде призован по адреса на седалището си и че в контекста на дела, свързани с картела за камиони, испанските съдилища са приели за редовно връчването, извършено на адреса по седалището на дружеството майка ответник, установено в друга държава членка, независимо от корпоративната свързаност; на трето място, че в случаите, когато дружеството ответник е със седалище в друга държава членка на Европейския съюз, връчването трябва да се извърши в съответствие с Регламент (ЕО) № 1393/2007; и четвърто, че ищецът не може да се отклонява от правилата за връчване на съдебни съобщения като посочва алтернативни адреси, които нямат връзка с ответника, тъй като, в противен случай, ще бъде налице основание за отмяна на постановеното решение на основание член 510, параграф 1, точка 4 от Закона за гражданското съдопроизводство или може да се стигне до постановяване на решение в отсъствие на ответника, което съгласно член 45, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 1215/2012 да не бъде признато в друга държава членка.
- 9 На 15 юни 2021 г. АВ VOLVO подава пред запитващата юрисдикция искане за преразглеждане на влязлото в сила решение на Търговски съд Валенсия, постановено в отсъствие на ответника, с което посоченото дружество е осъдено да обезщети TRANSSAQUI за нарушение на конкурентното право. АВ VOLVO твърди, че подава това искане в рамките на законоустановения тримесечен срок, считано от датата на узнаване на основанието за преразглеждане, тъй като „е узнал непряко“ за осъдителното решение в момента на връчването на 17 март 2021 г. на съобщението за разпорежданията за неговото принудително изпълнение, извършено на адреса по седалището на дъщерното му дружество в Испания.

Основни твърдения на страните в главното производство

- 10 В искането за преразглеждане АВ VOLVO твърди, че са налице „измамни действия“ по смисъла на член 510, параграф 1, точка 4 от Закона за гражданското съдопроизводство, съгласно който „[п]реразглеждане на влязло в сила решение може да бъде поискано, когато [...] решението е постановено неправомерно в резултат на [...] измамни действия“. Такова

поведение представлява предоставянето на съда на адрес за връчване на съобщения, който не е адресът по седалището на АВ VOLVO в Швеция, а този на дъщерно дружество в Испания, поради което ответникът е осъден неprisъствено, без възможност да се защити в съдебното производство. АВ VOLVO твърди също, че дори да се приеме, че връчването на съобщения на дружеството майка на адреса по седалището на дъщерното дружество в държавата членка, в която се провежда съдебното производство, отговаря на изискванията, произтичащи от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), трябва да се приеме че законодателството на съответната държава членка предоставя по-висок стандарт на защита на конкретното основно право, от предвиденото в тази харта. Ето защо, според АВ VOLVO, в разглеждания случай трябва да се прилага стандартът на закрила на правото на ефективни правни средства за защита, установен от испанския Tribunal Constitucional (Конституционен съд), който е по-висок от минимално установеното в Хартата що се отнася до връчването на дружеството майка на съдебни съобщения за предоставянето на отговор на исковата молба и на призовки за явяване по делото. На практика, съгласно член 53 от Хартата, „[н]икоя разпоредба на настоящата Харта не трябва да се тълкува като ограничаваща или накърняваща права на човека и основни свободи, които в съответните им приложни полета са признати от [...] конституциите на държавите членки“.

- 11 TRANSSAQUI, от своя страна, упреква АВ VOLVO в недобросъвестно процесуално поведение, с което цели единствено забавяне на съдебното производство, предвид големия брой предявени искове от малки и средни предприятия, основани на картела за камиони. Според TRANSSAQUI, дружеството майка ответник и неговото дъщерно дружество в Испания следва да се считат за едно-единствено предприятие за целите на конкурентното право, независимо че притежават самостоятелна правосубектност. TRANSSAQUI посочва също, че за разлика от предходните опити за връчване на съдебни съобщения, извършени с цел процесуална икономия, АВ VOLVO се приема за уведомено за съществуването на осъдителното решение от действията по принудително изпълнение, независимо, че уведомяването за същите е извършено на адреса по седалището на VOLVO GROUP ESPAÑA, S. A. U. От друга страна TRANSSAQUI твърди, че тъй като представлява малко предприятие за автомобилен превоз на товари, което е засегнато от икономическата криза, дружеството не би могло да предяви иска за обезщетение за вреди, претърпени от дейността на картела за камиони, ако трябва да заплати разходите за превод на документи, каквото е изискването на Регламент (ЕО) №1393/2007.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 12 След публикуване на Решение на Европейската комисия от 19 юли 2016 г. (Дело AT.39824 — Trucks), в Испания са образувани хиляди производства по

искове за вреди, предявени от приобретатели на превозни средства, засегнати от картела за камиони. Само през 2021 г. са постановени повече от 2000 първоинстанционни съдебни решения и повече от 500 решения от въззивните съдилища. Към 15 юли 2022 г. в Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) са регистрирани 753 подадени касационни жалби в тази област. В повечето случаи исковете са предявени от малки или средни предприятия, които по време на действие на картела са придобили малък брой или дори един-единствен камион. Предприятията (дружества майки), санкционирани от Европейската комисия, никое от които не е със седалище в Испания, ползват услугите на големи испански адвокатски кантори, които да ги защитават.

- 13 Доколкото по повечето от делата претендираният размер на обезщетението не е голям, разходите за превод на исковата молба и когато е приложимо — на приложените документи [в съответствие с предвиденото в Регламент (ЕО) № 1393 и Регламент (ЕС) 2020/1784, тъй като ответниците са установени в други държави членки], по-специално, на експертните заключения, може да се окажат пропорционално много високи. Именно с цел да се избегнат тези разходи, както и забавянето във времето, което предполага необходимото международно съдебно сътрудничество, ищите по тези дела често искат връчването на съдебните съобщения да се извършва на адреса по седалището на съответното дъщерно дружество в Испания, независимо че седалището на дружеството майка-ответник, което е санкционирано от Европейската комисия, се намира в друга държава членка.
- 14 Отговорът на испанските съдилища по разглежданите до момента дела не е еднозначен. Някои от тях отхвърлят искането връчването на съобщенията да се извършва на адреса по седалището на дъщерното дружество в Испания, като приемат, че същото трябва да се извърши на адреса по седалището на дружеството майка-ответник. В други случаи това искане на ищеца е уважено и е правен опит връчването да бъде извършено на адреса по седалището на съответното дъщерно дружество в Испания, тъй като е прието, че дружеството майка-ответник при всички положения ще узнае чрез своите адвокати за започнатото съдебно производство.
- 15 Що се отнася до испанските дъщерни дружества на ответните дружества майки, същите като цяло отказват да получават съдебните съобщения на своя адрес с довода, че макар и да представляват едно-единствено предприятие съгласно конкурентното право, те са отделни дружества от дружеството майка и не са упълномощени да получават тези съобщения. Неуспешни се оказват и опитите за връчване чрез адвокат, който представлява съответното дружество майка-ответник в Испания по други сходни съдебни производства.
- 16 Що се отнася до ответното дружество майка, в случаите, когато съдът, който разглежда делото, приеме връчването на адреса по седалището на дъщерното дружество в Испания за редовно или за извършено при отказ в

съответствие със закона, след приключване на съдебното производство това дружество майка често признава, че е запознато с постановеното в негово отсъствие решение и подава жалба за отмяна на това производство в неговата цялост — искане за преразглеждане на влязло в сила решение поради измамни действия пред Tribunal Supremo (Върховен съд) или жалба за защита на основни права („recurso de amparo“) пред Tribunal Constitucional (Конституционен съд).

- 17 До момента, Tribunal Constitucional (Конституционен съд) се е произнасял в полза на дружеството майка по разгледаните от него жалби за защита на основни права. Така в свои решения 179/2021 от 25 октомври 2021 г., ES:TC:2021:179, и 91/2022 от 11 юли 2022 г., ES:TC:2022:91, посочената юрисдикция е приела, че правото на ефективни правни средства за защита на Ivesco, S.p.A. е нарушено, тъй като връчването на съдебни съобщения на дружеството в качеството му на ответник не е било извършено на адреса по седалището му в Италия, а е направен опит за връчване в Испания, на адреса на дъщерното му дружество или на процесуалният му представител пред испанските съдилища.
- 18 В практиката си, по-конкретно, в решение от 6 октомври 2021 г., дело C-882/19 Съдът обръща внимание на значимостта на полезното действие на член 101 ДФЕС (вж. т. 34—37), както и на понятията „предприятие“ и „едно-единствено поведение на пазара“ за целите на прилагане на конкурентното право спрямо групите от дружества (вж. т. 39, 41 и 43). Съдът е постановил, че лице, увредено от нарушение, установено по отношение на дружеството майка на групата, може да ангажира отговорността на дъщерното дружество при определени обстоятелства (вж. т. 51 и 52), по-специално, когато двете дружества формират една стопанска единица.
- 19 От друга страна, в решението си по дело C-354/15 Съдът е постановил във връзка с тълкуването на системата за връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в светлината на член 47 от Хартата, че целта на Регламент № 1393/2007 е „да се гарантира във всеки конкретен случай справедлив баланс между интересите на заявителя и тези на ответника — адресат на документа, посредством съвместяване на целите за ефикасност и бързина на предаването на процесуални документи с изискването да се гарантира адекватно право на защита на адресата на тези документи, по-специално посредством гаранцията за действително и ефективно получаване на същите документи“ (т. 72).
- 20 По същия начин, в решение по дело C-519/13 Съдът е постановил, че преследваната с Регламент № 1393/2007 „цел да се подобри ефективността и бързината на съдебното производство и да се осигури добро правораздаване“ не може да бъде постигната „чрез накърняване по какъвто и да било начин на правото на защита на адресата на документите, а това право произтича от правото на справедлив съдебен процес, гарантирано от

член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз и от член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи“, поради което националните юрисдикции ще трябва „във всеки отделен случай да гарантира[т], че съответните права на засегнатите страни са защитени балансирано, като претегл[ят] целта за ефикасност и бързина на връчването в интерес на заявителя и тази за ефективното зачитане на правото на защита, което има адресатът“ (т. 24, 30—33 и 43).

- 21 На последно място, в решение по дело C-399/11 Съдът се е произнесъл относно възможността „държавите членки да приложат стандарта за защита на основните права, гарантиран от тяхната конституция, когато същият е по-висок от произтичащия от Хартата, и евентуално да го противопоставят на прилагането на разпоредби от правото на Съюза“.
- 22 От своя страна, Европейският съд по правата на човека се е произнесъл във връзка с тълкуването на член 6 от Европейската конвенция за защита на човешките права и основните свободи, на който съответства член 47 от Хартата, че реалният достъп до правосъдие не може да бъде ограничаван до една чисто „теоретична или привидна“ възможност за обжалване. Вж. решения от 19 март 1997 г. по дело Hornsby с/у Гърция (CE:ECHR:1997:0319JUD001835791), § 40 и 41, и от 26 февруари 2002 г., по дело Del Sol с/у Франция (CE:ECHR:2002:0226JUD004680099), § 21.
- 23 Запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно възможността за тълкуване на член 47 от Хартата, във връзка с член 101 ДФЕС, съгласно което може да се приеме за законосъобразно връчването на съдебни съобщения на дружеството майка ответник на адреса на дъщерно дружество в Испания, в случаите когато е прието наличието на едно-единствено предприятие по смисъла на конкурентното право. От една страна, с оглед на изискването за превод на друг език на исковата молба и обширната допълнителна документация, със следващите се от това разходи, както и забавянето във времето, до което води необходимото международно съдебно сътрудничество, правото на ефективни правни средства за защита на засегнатите от картела за камиони лица може да бъде нарушено поради прекалено обременяващия за тях характер на това сътрудничество, а член 101 ДФЕС да бъде лишен от полезно действие. От друга страна, предвид механизма за разпределяне на разноските по искиви производства за обезщетение като разглежданото, не съществува гаранция, че ищецът при всички положения ще си възстанови направените от него съдебни разноски, тъй като е възможно искът му да не бъде уважен в неговата цялост, в резултат на което съдебните разноски да не му бъдат присъдени. Всъщност, член 17, параграф 1 от Директива 2014/104 предвижда приблизителна оценка на претърпените вреди (в това отношение вж. преюдициалното запитване по дело C-312/21, производството по което е висящо пред Съда).

- 24 Необходимо е да се отбележи също така, че връчването на съобщения на дружеството майка на адреса по седалището му в друга държава членка не предполага задължително някакво съществено предимство за него. На практика, това дружество може в известна степен да получи по-добре организирана защита от адвокатските кантори, установени в Испания по причини, свързани с езика и воденето на документацията. Следователно става въпрос за равновесието между правото на ефективни правни средства за защита на ищеца и на ответника, с оглед на реалната полза от процесуалните действия, засягащи едната или другата страна. В допълнение, при условие, че съгласно практиката на Съда, лице, което е засегнато от нарушение на конкурентното право, може да предяви иска си срещу дъщерно дружество, което може да бъде осъдено за неправомерното поведение на своето дружество майка, ако не бъде оборена презумпцията за едно-единствено предприятие, изглежда логично дъщерното дружество да може да получава съдебни съобщения и документи по съдебно производство, образувано директно срещу дружеството майка.
- 25 Запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно тълкуването на член 53 от Хартата в случаите, когато трябва да се претегли правото на ефективни правни средства за защита на дружеството майка — в разглеждания случай, на АВ VOLVO — срещу правото на ефективни правни средства за защита на засегнатото от действието на картела за камиони лице, както и постигането на полезното действие на член 101 ДФЕС. Евентуалното противоречиво тълкуване на правото на Съюза не е присъщо само на испанските съдилища, то може да засегне и юрисдикциите на други държави членки, сезирани с искания за изпълнение на чуждестранни съдебни решения, постановени в отсъствие на ответника, тъй като съдебните съобщения не са му били връчени на неговия адрес, и съответно да послужи като основание за отказ на основание член 45, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1215/2012. Ако запитващата юрисдикция уважи искането за преразглеждане на АВ VOLVO, осъдителното решение ще бъде отменено, а съдебното производство ще трябва да започне отначало, което означава, че исковата молба и допълнителните документи ще трябва да бъдат преведени на езика на ответника и изпратени в държавата членка по неговото седалище.